

Station; det koster 65 Ore, og Mulkten er 1 Krone; saa det bliver i Virkeligheden en Takstforhøjelse med 1 Krone. Det er aabenbart hverken Jærnbaneautoriteternes eller Lovgivningsmagtens Mening, at en saadan Praksis skal finde Sted paa Jærnbanestationerne, og det er sikkert, at det generer meget mere, end om der i Lovforslaget staa lidt mere eller mindre strenge Bestemmelser. Det spiller til syvende og sidst ingen stor Rolle — alle ere enige om, at der maa være en Sikkerhed for Tjenesten — men det spiller den allerstørste Rolle, at det udføres paa en praktisk og for Publikum hensynsfuld Maade, medens Tjenesten alligevel bliver tilstrækkelig sikret. Paa dette Forhold var det, jeg vilde tillade mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed.

Reis: Jeg kunde for øvrigt for saa vidt frasalde Ordrer, som de Punkter, jeg havde tænkt at berøre, allerede endog saa til Dels gentagne Gange ere blevne berørte af de allerede foregaaende Talere. Det har nemlig forekommet mig ligesom andre, at der i det foreliggende Lovforslag maatte er draget lidt vel megen Omfæng for at have Jærnbanernes Autoritet og Interesser, men derimod ikke vist en tilsvarende Omhu for at imødekomme Publikums Krav og sikre det mod en ubillig og urigtig Behandling fra Jærnbaneautoriteternes Side. For at nævne et Par enkelte Punkter skal jeg med Hensyn til § 3 pege paa, at det er forbudt i 10 Minutter for Tog ifølge den Brugernes tilfældige Køreplan kunne ventes, at benytte private Overkørsler og Overgange. Det er i Virkeligheden efter det Omfang, som Trafikken nu mangfoldige Steder har faaet, en saa generende Byrde for vedkommende, der have Brug for denne Overgang, at det i allerhøjeste Grad maa hindre dem i at drive deres Jord paa en passende Maade. Nu er Forholdet, som alle vide, saaledes, at Togene — i alt Fald Godstogene — ingenlunde komme til den planmæssige Tid; de kunne forsinkes endog saa meget betydelig baade her og i Hyn og Sylland. Hvis da Brug af Overkørsler i 10 Minutter, for Toget kommer, skal være forbudt, og de saaledes kunne være udelukkede fra at benytte Overkørslen i en halv Time, idet Toget godt kan være forsinket et Kvartér til 20 Minutter — det hører ingenlunde til Sjældenhederne — saa forekommer dette mig at være urimeligt og ubilligt. Naar det endda kun gjaldt med Hensyn til Jttog, Eksprestog eller lign., saa kunde jeg forstaa det, men ellers tror jeg, at man uden Skade og uden at bringe

Usikkerhed kunde indskrænke den Tid, i hvilken det var forbudt at benytte Overkørslerne. Dernæst hedder det i Paragraffens 2det Stykke, at der leveres „vedkommende beretigede Brugere eller Brugere Laas og Nøgler een Gang“ til Led og Bomme for private Overkørsler og Overgange. Det synes saa at være Meningen, at den private Brugere, naar han har faaet denne ene Laas og Nøgler, skal have Ansvar for, at Laasen er i brugbar Stand. Det hedder nemlig i § 3, at hvis Laasen for Bommen ikke findes aflaaet, skal Ansvarer i Tilfælde af Tilfidesættelse af Forfiskterne paa hvilke Brugeren eller Brugerne, saafremt den skyldige ikke kan paavises. Det er i Motiverne berørt, at denne Bestemmelse skyldes en Højesteretsdom af 20de November 1885. Denne angik, saa vidt jeg erindrer, en Overkørsel mellem Fredericia og Borkop. Der var 3 Brugere, som havde en aflaaet Privatovergang. Laasen havde imidlertid den Egenstab, som vel ogsaa andre Laase, der ikke ere af bedste Sort, at private Nøgler kunde lukke den op. Men den havde hderligere den Egenstab, at den ogsaa kunde lukkes op, naar man slog paa den med en stor Sten. Anden Nøgler behøvede man ikke. Nu vil jeg rigtig nok spørge, om der er nogen Rimelighed eller Retfærdighed i at paalægge vedkommende at være ansvarlige, saa snart et saadant Led findes aabent, og den rette skyldige ikke kan paavises. Den Mand, der skulde have et saadant Ansvar, maatte vist bede sig meget fritagen for at faa en saadan Overkørsel paa sin Jord eller Mark. Det kunde føre til et aldeles uregneligt og ubilligt Ansvar for ham. Han maatte i Virkeligheden have en Skildvagt staaende der ikke alene ved Togtiderne, men han maatte have Opsyn Dag og Nat ved en saadan Laas. Kun da kunde han være sikker paa at fri sig for at falde Bøder, som efter Omstændighederne kunne løbe op til 200 Kr. Det kan derfor blive en meget dyr Overkørsel. I kortere eller længere Afstand fra et saadant privat Led maa der, forekommer det mig, være en Banebetjent, og det vilde i Virkeligheden være naturligt at overlade ham Opsigten med, at Ledet er i forsvaerlig Stand og holdes laaset, hvis det skal holdes laaset; men det forekommer mig ikke, at det kan forenes med Retfærdighedens Krav at lægge denne Byrde over paa vedkommende Brugere eller Brugere. Det er blevet berørt, hvad jeg for øvrigt ikke finder vilde være den rigtige Udvej, at man i saa Fald skulde give vedkommende Mand eller Mænd nogen større Erstatning for den Byrde, man her vilde paalægge dem. Da